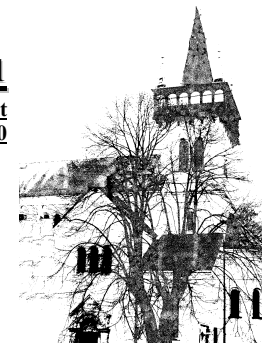

- 1 Houfy špačků se sletěl_ na zralé třešně.
a) i
b) y
- 2 Soutěž v cyklistice vyhráli _stravští jezdci.
a) o
b) O
- 3 Vyprávěl o m_ svým kamarádům.
a) ě
b) ně
- 4 Vojenská _práva sídlí v této krajní budově.
a) z
b) s
- 5 Děvčata vyšival_ ubrusy.
a) i
b) y
c) a
- 6 Na slunci se drahokam_ krásně třpytily.
a) i
b) y
- 7 Na hráz_ rostly mohutné duby.
a) i
b) y
- 8 Petr si _mazal kalhoty.
a) s
b) z
- 9 Postavte tu vázu s květinam_ na stolek u okna.
a) i
b) y
- 10 Nejvíce se mi líbí opera _raniboři v Čechách.
a) b
b) B

1-b / 2-a / 3-b / 4-b / 5-c / 6-b / 7-a / 8-b / 9-a / 10-b

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

100

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 2.5.2011 do 15.5.2011

den	hod.	úmysl
02.05.	pondělí -----	
03.05.	úterý Svátek sv. Filipa a Jakuba	
	KO 18:00	za rodinu
04.05.	středa KA 8:00	za Jana Hladíka a syna
05.05.	čtvrtek KA 8:00	za zdraví a Boží požehnání pro syny
06.05.	pátek KO 18:00	za † Františka Kuvíka
07.05.	sobota KA 8:30	na úmysl dárce
	DD 13:30	za farníky
	KO 18:00	za zdraví pro děti
08.05.	neděle 3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
	KO 8:30	za Marii Luksovou, za rodiče a celý rod
	TT 10:00	na úmysl
den	hod.	úmysl
09.05.	pondělí -----	
10.05.	úterý KA 8:00	za živou a † rodinu Bezděkovu
	KA 16:30	<i>dětská bohoslužba</i>
11.05.	středa KA 8:00	za † Helenu a Karla
12.05.	čtvrtek KA 8:00	za † Elišku Kmínkovou ze Dvora Králové
13.05.	pátek KO 18:00	za † Pavlínou a Františka
14.05.	sobota Svátek sv. Matěje	
	KK 18:00	za rodinu
15.05.	neděle 4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
	KO 8:30	za † Žofii Matěchovou a † Josefa Masničáka
	TT 10:00	na úmysl dárce
	CH 15:00	na úmysl dárce

pátek 6.5. první pátek v měsíci - Svátost smíření v kostele od 16:30

SVATÝ JAN SARKANDER (6.5.)

Jan Sarkandr se narodil roku 1576 ve Skočově ve Slezsku čtyři dny před Štědrým dnem. Po smrti otce se rodina odstěhovala do Příboru. Tam chodil do školy a poté odešel na vyšší latinská studia do Olomouce. Dále studoval v Praze a ve Štýrském Hradci.

Jeho bratr Mikuláš se stal knězem ve Velkém Meziříčí, Jan za ním odjel a tam se i oženil s protestantkou Annou Plachetskou, dcerou kupce z Velkého Meziříčí. Novomanželé se usadili v Brně, ale Anna krátce po sňatku zemřela a on se po její smrti rozhodl vrátit k duchovní dráze.

Jan žil v těžké době bojů mezi katolíky a evangelíky. Působil na různých místech. Jeho poslední farností se stal Holešov, kam přišel v roce 1616.

Na jaře 1620 vpadli na Moravu „lisovčiči“ - vojsko Alexandra Lisovského - kteří přepadávali hrady, městečka a loupili. Jan, ve snaze uchránit Holešov, jim vyšel 5.2.1620 naproti v čele procesí s nejsvětější svátostí. Vojáci, kteří viděli Nejsvětější svátost v rukou kněze, se zastavili, přidali se ke zpěvu a modlitbám a pak pokračovali v cestě.

Protestantští páni proto podezírali Jana, že byl s lisovčiky domluven a že je pozval do našich zemí. Jan byl zatčen, vyslýchán a mučen, mimo jiné i proto, aby vyzradil zpovědní tajemství. Asi měsíc po výsledku, 17. března 1621, zemřel.

Po smrti byl pohřben v Předhradí, odkud byly později jeho ostatky slavnostně přeneseny do Olomouce a jsou uloženy v katedrále sv. Václava. Blahořečen byl v roce 1860 a kanonizován 21.5.1995 spolu se svatou Zdislavou při návštěvě papeže Jana Pavla II. v Olomouci .

NADĚJE

V naději máme bezpečnou a pevnou kotvu pro duši. Ona proniká až do samého vnitřku nebes, kam pro nás jako předchůdce vstoupil Ježíš. (srv. Žid 6, 19-20)

Naděje není odpovědí na všechna naše proč, ale dává nám dost světla a síly, abychom putovali údolím stínů plni důvěry a odvahy.

V životě totiž nastávají situace, které by nás musely přivést k zuřivosti, vzpouře nebo uvrhnout do zoufalství, kdybychom stále znovu nezačínali s onou nadějí, která se naplno projevuje při slavení Velikonoční noci: Ježíš žije, vstal z mrtvých, Bůh ho vzkřísil.

Smrt na kříži nebyla posledním slovem! Existuje nový začátek, který přichází skrze utrpení, smrt a zoufalství, a který skrze vzkříšení směřuje k novému stvoření.

Smíme proto očekávat nová nebesa a novou zemi, kde "Bůh setře každou slzu z očí, kde nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti, protože starý svět pomine!" (srv. Zj 21,4). Tajemství Velikonoc dává právo doufat nepřehlednému množství těch, kteří přišli v životě nějak zkrátka.

(podle J. B. Brantschena)

KDE SE VZALA RADOST

Rozdělte-li se s někým o svou radost, zdvojnásobí se, rozdělíte-li se o smutek, stane se polovičním. (Sinclair Lewis)

Už jsme si zvykli, že v tomto slzavém údolí platí jistě neměnné zákony a tak s nimi počítáme. Kámen vždycky bude padat shora dolů a ne naopak. Těleso vodou vytlačené ani nenapadne vzepřít se zákonu Archimedovu. Rozdělím-li se o krajíc chleba bratrsky, zbude mi přesně půlka. Stejnými zákony se řídí i smutek. Rozdělím se o něj a je poloviční.

Ale jakže je to s tou radostí? Rozdělím se o ni a ona není poloviční, ona je dvojnásobná. Tady něco nehraje. Kdybychom se o tom tisíckrát na vlastní kůži nepřesvědčili, asi bychom nevěřili. Je to prostě tak. Ale jak si to vysvětlit? Je zcela evidentní, že radost se řídí nějakými jinými zákony, než jsme zvyklí. Rozhodně jinými než smutek. Co je to za zákony?

Že by radost byla veličina, která byla do našeho světa přesazena ze světa jiného? Ze světa, kde platí úplně jiné zákony? Že by to byl nějaký závdavek na radost věčnou? Anebo je to nezbytná součást výzbroje královského kněžstva, které Král pověřil zvláštními úkoly? Ať tak či onak, skutečná, pravá radost je něco, co není z tohoto světa. Kdo ji má, ten ví moc dobře, že ji nemá jenom pro sebe.

André Maurois říká: „Štěstí je mozaika složená z nepatrných malých radostí." Nemusí tedy hned pršet, stačí, když bude vytrvale kapat. Nešťastných a smutných lidí máme kolem sebe vždycky dost. Stačí se rozhlédnout kolem sebe a spočítat si tváře usměvavé nebo zasmušilé, otrávené, znechucené.

Kolika neštěstím mohl zabránit jediný úsměv, jen kdyby byl někdo v kritické chvíli ochoten se trochu angažovat. Carmelia Elliottová nepochybně ví, o čem mluví, když říká: "Když se na někoho usměješ, nebo ho pochválíš, můžeš mu vrátit smysl života."

(Marie Svatošová)

DOVOLENÁ U BOHA

„POJĎTE KE MNĚ VŠICHNI, KDO SE LOPOTÍTE A JSTE OBTÍŽENI, A JÁ VÁS OBČERSTVÍM,“ (Mt 11,28)

Život s Bohem není jen souhrn obtížných úkolů a povinností. Představa o Bohu, který po nás chce čím dál větší výkon, který se nás snaží vyždímat jako citron s neurčitým příslibem, že nám to jednou možná vynahradí, je naštěstí falešná.

Následovat Ježíše je sice věc někdy náročná, Ježíš nám ale v každé chvíli nabízí občerstvení a obnovu sil.

Stačí k němu jen přijít. Nemusíme si brát dovolenou od života s Bohem. Můžeme jít na dovolenou k němu. U něj je pravý odpočinek.

*Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé, jeho svatému jménu!
Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodini!
On ti odpouští všechny nepravosti,
ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život,
věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním.*

(Ž 103,1-4)